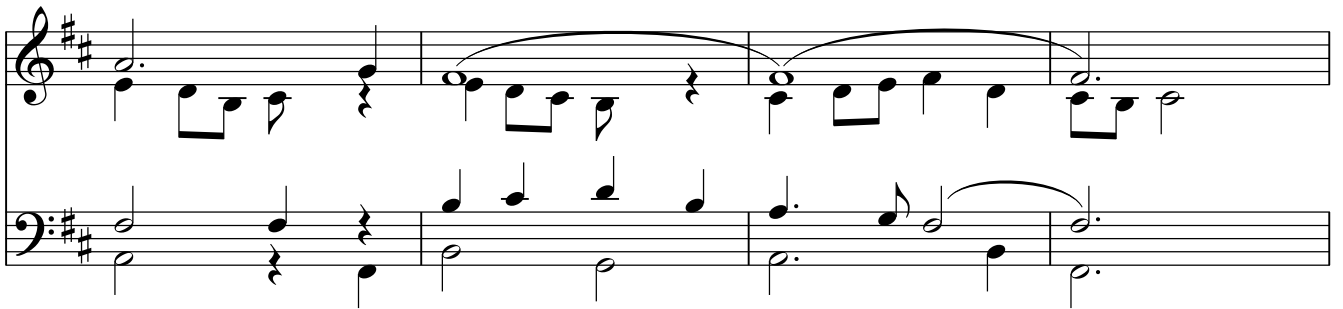
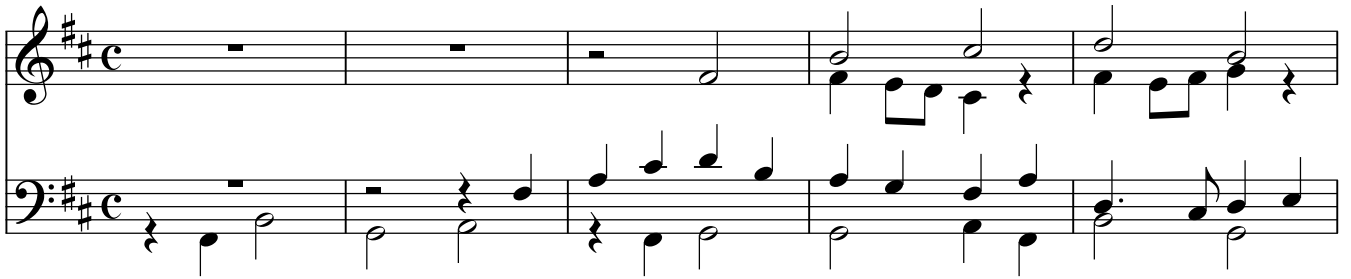

Jag står intill din krubba här

1 Jag står in - till din krub - ba här, mitt Je - sus - barn och tänk - er
2 Med fröjd vill mi - na ö - gon se på bar - net här, det lil - la.
3 Tänk, du blev lagd på hö och strå som fat - ti - ga och ar - ma.

att gå - van jag åt dig fram - bär är li - vet som du skän - ker. Ta
I vörd - nad jag till ho - nom ber, jag står för - und - rad, stil - la. Om
En Kung, som bor - de so - va på små si - den - täck - en var - ma. Men

mot mitt hjär - ta, sin - ne, själ, låt all - ting dig be -
än min själ ett bråd - djup var, mitt sin - ne rym - de
ef - ter värl - dens lust och fröjd du frå - gar in - te,

ha - ga väl, och an - vänd mig ef - ter din vil - ja.
vi - da hav, för - måd - de jag dig ald - rig fat - ta.
vi - lar nöjd för - u - tan ri - ke - dom och ä - ra.

4 Långt innan jag blev född du fanns
åt mig du skulle födas.
Du gav dig själv, liv åt mig vann
när du här lät dig dödas.
Långt innan jag lärt känna dig
Din Fadershand har skapat mig
till din, jag blev av dig utkorad.

5 När hjärtat tyngt av synder är
och ångerfull jag gråter,
så ropar du, min Jesus kär:
"Jag synderna förlåter.
Din skuld har jag åt dig betalt,
du får nu vara fri och glad,
för straffet tog jag i ditt ställe."

6 Även i dödens mörka natt
är du min sol, den klara.
Du gett åt mig den största skatt
- den att jag får din vara.
O, klara sol du i mig tänt,
den tro som har mitt hjärta vänt
till livet, räddat mig från döden.

7 Ett hoppas jag, min Frälsare:
att du är alltid nära,
och att jag må alltmer och mer
dig i mitt hjärta bära.
Så låt det då din krubba bli,
kom, lägg dig där, hos mig förbli,
så får jag del i dina fröjder.